

ikke Andet end gjøre en enkelt Bemærkning overfor det ærede Medlem fra Fyen (G. C. D. Müller), som før mindede om, at Ministeren dog kunde nægte disse Bevillinger. Ja, ganske vist kan han nægte dem, men fornuftigviis kan han det ikke. Jeg tror ikke, at nogen Minister nogensinde vilde tage det Ansvar paa sig at nægte en Mand Bevilling til at svare høiere Renter, thi blive vi ikke alle mere og mindre enige om, hvad der saa vilde skee; saa vilde i 99 af 100 Tilfælde Manden ingen Penge faae. Skulde man paatage sig det Ansvar? Det ærede Medlem pegede hen til, at man maatte rette sig efter den almindelige Rentefod; han syntes at have samme Anskuelse, som blev gjort gjældende af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at man maatte sjæln imellem, om der skulde spares den ordinære Rente eller en Rente, som var over den ordinære. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne sagde nemlig, at han vilde finde sig i, at der toges Betaling, naar der krævedes en større Rente end den ordinære. Men jeg siger, at skal der meddeles Noget Bevilling, og skal der gives fritagelse for Betaling, maatte det først og fremmest være den Mand, der skulde svare over den ordinære Rente, thi det er ham, der meest trænger dertil, idet han sandsynligviis endogsaa, naar han ikke faaer Pengene, risicerer sin hele timelige Belfærd. Jeg tror virkelig ikke, at nogen Minister vil nægte Bevillingen, og vil nogen Minister nægte nogensomhelst Bevilling i den Retning, vil jeg idetmindste erklære det for i høieste Grad usforsvarligt handlet af den Minister, som gjorde det. Det ærede Medlem anbefalede, at Creditorerne skulde skrive Andragenderne om Bevilling. Jeg tilstaaer, jeg kan ikke forstaae, at det ærede Medlem kan have den Opfattelse, at det skulde udøve den allerfjærneste Indflydelse, om Ansøgningen underskrevs med Creditors eller Debtors Navn. Det har jo dog ingensomhelst Indflydelse paa det Forhold, der stiftes, eller de Betingelser, der blive indsatte i et saadant Forhold, om den ene eller den anden Mand skal sætte sit Navn under Ansøgningen. Jeg kan, som sagt, kun udtale min Forbauselse over at høre det ærede Medlem gjøre en saadan Anskuelse gjældende, som

han gjorde gjældende i dette Dieblif. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 4 og det til samme under Nr. 5 stillede Underændringsforslag udtalte navnlig den høitærede Indenrigsminister, saavidt jeg kunde høre ham, at det, der var det Mislige ved Underændringsforslaget, var, at det, naar det vedtoges, kunde blive nødvendigt at opføre en særskilt Bygning. Jeg tilstaaer, jeg er ikke ganske istand til at fatte, hvorledes en særskilt Bygning skulde kunne opføres billigere end en Bygning sammen med Stationen, og vi ere overbeviste om — og den ærede Finantsminister deelte jo den Opfattelse —, at de omhandlede Localer kunne bygges for de 10,000 Rd. Billigst maatte det ganske vist kunne gjøres sammen med den anden Bygning, derved spares der altid Noget fremfor ved at bygge særskilt. Men, som sagt, Summen forekommer mig for høj, jeg kan ikke Andet end paa Udvalgets Vegne fastholde Forslaget om en Redskættelse til 10,000 Rd.

Indenrigsministeren: Det er blot et Par Ord, jeg skal tillade mig i Anledning af de Udtalelser, vi hørte af det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Koch). Han forvarede sig mod en Udtalelse, der foreleden var falben fra mig om, at der ved Forslaget under Nr. 3 var tilstiftet en Forandring i en bestaaende Lov. Denne Anskuelse protesterede han imod. Nu er det jo ganske vist, at der staaer i Loven, at de heromhandlede Bevillinger kunne meddeles uden Betaling, men det kommer jo dog an paa, hvorledes man opfatter disse Ord. Man kan dog umuligt gaae ud fra den Anskuelse, at det skal være Reglen, at disse Bevillinger ikke betales, og Betaling for Bevillingerne skal være Undtagelse. Jeg gaaer tværtimod ud fra den Anskuelse, at, hvor der ikke er særlige Omstændigheder, der tale for fritagelse, skal man forlange Bevillingen betalt, og naar dette er min Anskuelse, saa er en modsat Fremgangsmaade for mig en Fremgangsmaade, som ikke er i Overensstemmelse med Loven. Den ærede Rigsdagsmand meente, at naar Indenrigsministeren vilde følge det Princip, gratis at meddele alle Bevilling, naar Renten ikke over-